

Hazugság, Kádár-kor a neved!

2012 május 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Hazudtunk éjjel, hazudtunk nappal, hazudtunk minden hullámhosszon…” - És nem csak a Magyar Rádióban hazudtak, és nem csupán 1956 el?tt, ahogy arról Örkény István, az éppen száz éve született Kossuth-díjas író híres szavai vallanak.

A hazugság beleette magát a hétköznapokba, a hétköznapjainkba. Mert a hazugság, az elhallgatás nem csak a szovjet tankok fedezetével hatalomba kerültek sajátja volt, arra rákényszerült a mindennapok embere, közöttük persze jómagam is.

A füllentés, ferdítés, szépítés a gyerekkor velejárója, a feln?ttkor elérését egyebek mellett az is jelezné, hogy egészséges lelkület? emberként már igenis vállaljuk tetteinkért a felel?sséget, nyíltan, egyenesen. Legels? feln?tt-példaképeim, a szüleim azért is okoztak akkora csalódást, amikor ?k maguk biztattak hazugságra, a valóság eltagadására, bármi (általam akkoriban még felfoghatatlan) okuk is volt rá. Hogy tudniillik, próbálták a számba rágni 6-7 évesen, ha az iskolában, netán a párton kívüli, tudományos kutató édesapám munkahelyén, a Télapó-ünnepségen megkérdezik, vagy egyáltalán, szóba kerül, dehogyis járunk mi vasárnaponként templomba, pláne hittanra, meg ministrálni!

Aztán jöttek sorban az újabb esetek, amikor rezzenéstelen arccal szajkóztuk, csupán a béke, a szimpla megélhetés, netán éppen az érvényesülés, szakmai, tanulmányi el?relépés reményében az aktuális szajkózni valót. A kisdobosok, az úttör?k tizenkét pontját, a KISZ-tagsággal, az egyetemi felvételi reményével járó marxista-leninista blablát. Miközben, súlyos lelki hasadást okozva generációk sorának, otthon a Szabad Európa Rádióból, szüleink, nagyszüleink elbeszéléseib?l egészen más, homlokegyenest ellenkez? vélemény fogalmazódott meg bennünk.

Nekem, nekünk jó néhányunknak ezért a minap 100 éve született Kádár János uralmából, rendszeréb?l egyáltalán nem a viszonylagos jólét, létbiztonság emléke maradt meg sírig kísér?en, hanem a feln?tt fejjel, „önként és dalolva" véghezvitt ?szintétlenség, hazudozás szégyene.

Talán éppen ez a szégyenérzés az, ami a 23 éve halott egykori f?titkárra visszaemlékez?k közül egyeseket, méghozzá tanult, jó esz? embereket arra sarkall, hogy valódi szerecsenmosdatáshoz elegend? bátorsággal nem rendelkezvén, inkább ezt a mostani világot próbálják ama régihez hozzáfeketíteni. Így jelenhetnek meg a Mancs legfrissebb számában a politikusként csúfosan megbukott valamikori történész, Pet? Iván tollából az alábbi válogatásban szerepl? elképeszt? mondatok.

Meggy?z?déssel állítja, szó sincs arról, hogy az egykori nómenklatúra a 89-90 el?tti politikai pozícióját kapcsolati t?kévé és ezen keresztül vállalkozói, vagyoni t?kévé konvertálta volna, hanem sokkal inkább a Kádár-korban szerzett, kiváló politikai, gazdasági szakértelmük, tudásuk emelte ?ket az élre. Ám ez a mindennapi tapasztalatainkkal homlokegyenest szembemen? kijelentés csupán szerény bevezet?je néhány továbbinak. Példának okáért az olyannak, miszerint Kádárnak, Aczélnak és társaiknak manapság feltámadva egyáltalán nem kellene er?lködniük, hogy a hatalmuk múltához kapcsolt egykori félelmüket a „Horthy-fasizmus, az antiszemitizmus, a faji és etnikai diszkrimináció, a sovinizmus, az irredentizmus" visszajövetelét igazoltnak lássák.

És van még tovább is, igaz, már a szöveg végére illesztett, amolyan, egykor szokásban volt „vörös farokkal", azaz a hosszan és meggy?z?en taglalt állítások nyilvánvalóan önvédelmi célból történ?, rövid és halvány, utólagos megkérd?jelezésével. Helyhiány miatt a b?séges termésb?l csupán a legszebb álljon itt a megboldogult Kádár szájába adott, elképeszt?en primitív álkérdésekb?l: „Miért volt rosszabb az évente egyszer-kétszer ülésez? díszparlament, a rendeleti kormányzás, a törvényeket helyettesít? elnöki tanácsi rendeletek rendszere, mint a törvénygyár, ahol a kétharmados többség többnyire csak a nevét adja az egykori Politikai Bizottsághoz hasonlóan sz?k grémiumban eldöntött ügyek törvénybe foglalásához?". 2012 tavaszán, ilyesmit olvasva csupán egy valami juthat eszünkbe, mégpedig orvosért kiáltani.

hetivalasz.hu - Michnai Attila

Ajánló